

wesety Ssud ja tych Wuwolonych a Wjer-
jazych.

Zemy teź posłuchacz na ton Ssud, ko-
tryž na tych Satamanych pojndze, a naw-
schitke Ssłowa pjekuje fedźbowacz. D jene
traschne Ssudzenje! Džicze prejež wote-
mne! To je to wjeczne Rosdžjenje: Prejež
wotendž a nidy sažo pschindž. Shubeny, a
nidy sažo namafany byč.

Wy Saffleczi, schto su czi Satamani?
Saffleczi su woni, na kotrychž to wjeczne
Saffleczi woštane, menujzy wjeczna Gzwila
teje wjeczneje Ssmereczi, teho Gzerta Mocy
a teje Helje Martra, kotsiž nidy žaneje Na-
dy šo nadžijecž nimaju, we kotrejž by Žo-
nowanje, aby Troscht, aby Žiwjenje bylo.
Do teho wjeczneho Wohenja swami,
kotryž nidy hašnyč nebudze, džež žane Wo-
fomiknenje Wofschewenja nimašch. Jes.
66, 24. Pschetož jich Gzerw nebudze
wumrecž. Tehodla je Isiodorus, jedyn
stary Biskop, prajit: Dy by wot jeneje wul-
keje Hory Pjeska jedyn Ptacz sa kojžde taw-
sent Vjet jene Sorneschko prejež wotnešt, da
by tu tola njedy Nadžija nebyla, so dyrbjala
napošljektu schitka wotnoschena byč; ale
czi Satamani nimaju žaneje Nadžije.

Kotryž je pschihotowany Gzertej
a jeho Jandželam. To su sawjesze
traschne Ssłowa! Gzertow Towarsch, a
we jich Wobhdlenju byč. Smicze šebi je-
dyn Herempel na Wobšynnych. Runje
kajž tedom czi Gzerezi we nich harowachu a
jich wo Semju metachu, tak teź budža czi
Gzerezi stymi Satamanymi cžinicž. Ton
Gzert budže jich swjecznej Gzwilu wobšypacz,
runje kajž Boh tych šwojich swjecznej Kraš-
noszi.

Zemy teź ladacz, kak šo czi Satamani sa-
mohwja. Kneže, dyha šmy cze wi-
džili nabeho, aby khoreho, aby łod-
neho, aby lacžneho, aby Hošzia,

aby jateho, a nešmy tebi šlužili?
Na to budže jim ton Kneš wotmolwiež a rez:
Nešym ja wam šam prjedowat: Sbožni
su czi Ssmjelni, a czi Mjerni, wo-
ni dyrbja Ssmjelnosž dostacz, a
Bože Džjeczi rjekacz. Steho pschindže,
so su besbožni czi Nešmjelni, pschetož woni
žaneje Ssmjelnosžje nedyrbja dostacz.

Nešze wy šlyscheli: Kojždy Schtom,
kiz dobre Plody nepschineše, budže
porubany, a do Wohenja cžišneny?
Matt. 7. Nešze šlyscheli, kak šym ton
neplodny Figowž sakljač, kotryž nicžo ne-
mjeješche, hač jeno Lisze? Tajzy šze teź
wy, wy Ludaško a na Sdaczi Sšweczi,
byli. Jan. 12, 48. Schtuž me šazpi, a ne-
wosme moje Ssłowo horje, ton hižom ma
to, schtož jeho šudžicž budže na šudnym
Dnju, to Ssłowo, kotrež ryczał šym,
budže jeho šudžicž.

Tehodla dyrbimy wufnyč we Gzašu teje
Nady Pokutu cžinicž, so bychmy wjecz-
nej helškej Gzwili cžeknyč moli. D Sšle-
pošž a Šuposž, so sa jene male cžapne rosne
Weselje radšišcho wjecznye cžerpicz zemy!
Žadyn jenicžki Satamany nemože, tehodla
so je jeho Satamanstwo wjeczne, do Wolje
woplakany byč, dy bychu jeho teź schizy
Gzlowekojo a Jandželjo woplakowali. Te-
hodla pokuczeježe a wobroczeže šo,
so by pschischol Gzaš teho Wofschew-
enja wot Woblecža teho Knesa.
Act. 3. Gzineže Pokutu, pschetož wasche
Njechi nešbu hiščeje wodate, tehodla teź
hiščeje šabyte a pschifryte nešbu.

Gzineže Pokutu, pschetož wasche Njechi
hiščeje nešbu wuleschowane, kajž tych Wjer-
jazych a Pokutnych. Ps. 3?, 1. 2. Derje
temu, kotremuž Pschestupenje je
spuschezene, kotremuž Njech je pschi-
fryty. Derje temu Gzlowekej, ko-
tremuž ton Kneš Ssłosž nepschizpi,